

Член 14: Подписване и съгласие за обвързаност

1. Тази конвенция ще бъде отворена за подписване от европейските страни и европейските регионални икономически организации по интеграция на 28 август 2003г. в Йоенсуу. След това тя ще остане отворена за подписване в Хелзинки в Министерството на външните работи на Финландия до 28 ноември 2003 г.

2. Тази конвенция е предмет на ратифициране, приемане или одобрение от подписалите я страни и регионални икономически организации по интеграция. Инструментите на ратифициране, приемане или одобрение ще бъдат депозирани при правителството на Финландия, което ще действа като депозитар.

3. Тази конвенция ще бъде отворена за присъединяване на европейските страни и европейските регионални икономически организации по интеграция, които не са я подписали. Инструментите на присъединяване ще бъдат депозирани при депозитаря.

4. За целите на тази конвенция европейска страна е тази, която е избрана за член на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации като европейска страна.

Член 15: Влизане в сила

1. Тази конвенция ще влезе в сила на шестдесетия ден след датата, на която е депозирани осмият инструмент на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване при депозитаря.

2. За всяка страна и регионална икономическа организация по интеграция, ратифицирала, приела, одобрила или допълнително присъединила се към тази конвенция след депозирането на осмия инструмент на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване, конвенцията ще влезе в сила на шестдесетия ден след депозирането от същата страна или регионална икономическа организация по интеграция на нейния инструмент на ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване.

Член 16: Междинни условия

1. Като следствие на влизането в сила на тази конвенция изследователските институти, учебните заведения, търговските организации, горските власти, неправителствените организации и институциите със сходен характер от европейски страни, които са членове или асоциирани членове на Европейския институт за гората, създаден като сдружение през 1993 г. с финландски закон и до тази дата съгласно неговите разпоредби, не е обявено предупреждение за оттегляне, стават асоциирани членове на института. Подобни институции от неевропейските страни, които са асоциирани членове на посочения Европейски институт за гората, в същия смисъл, поради отсъствие на обявено предупреждение за оттегляне, ще станат присъединяващи се членове на института.

2. След влизането в сила на тази конвенция институтът ще започне преговори с Европейския институт за гората, създаден като сдружение през 1993 г. с финландски закон, за прехвърлянето на последните дейности, средства, активи и задължения към института.

Член 17: Изменения

1. Тази конвенция може да бъде изменяна при единодушен вот от членовете, присъстващи на дадена среща на съвета, или чрез писмена процедура. Всяко предложение за изменение ще се разпространява от депозитаря най-малко осем седмици предварително. В случай на писмена процедура депозитарят ще фиксира краен срок за отговорите.

2. Изменението ще влиза в сила на шестдесетия ден от датата на уведомяване на депозитаря от всички договарящи се страни, че са изпълнени формалностите, изисквани от националните им законодателства по отношение на изменението.

3. Без одобрение на събранието, измененията няма да засягат институционалното положение на асоциираните или присъединяващите се членове.

Член 18: Оттегляне

Дадена договаряща се страна може да се оттегли от конвенцията чрез внасяне на писмена нота за оттегляне при депозитаря. Оттеглянето влиза в сила една година след датата на получаване на нотата за оттегляне от страна на депозитаря.

Член 19: Прекратяване

Тази конвенция прекратява валидността си по всяко време след влизането ѝ в сила, ако страни по нея са по-малко от осем договарящи се страни.

За да засвидетелстваме валидността на горенаписаното, долуподписаните, законно упълномощени от своите правителства, подписахме тази конвенция.

Изготвено на английски език в Йоенсуу, 28 август 2003 г.

7947

НАРЕДБА № 31**от 29 декември 2005 г.****за мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на Нюкясълската болест (псевдо-чумата) по птиците и за условията и реда за прилагането им**

Раздел I

Общи положения**Чл. 1. (1) С тази наредба се определят:**

1. мерките за предпазване, ограничаване и ликвидиране на Нюкясълската болест (псевдо-чумата) по птиците (НБП) при:

а) домашните птици;

б) декоративните и състезателните гълъби и волиерни птици, отглеждани в затворени помещения;

2. методите за диагностика на заболяването;

3. задълженията на ветеринарномедицинските органи, физическите и юридическите лица при прилагане на мерките и методите по т. 1 и 2;

4. условията и редът за прилагане на мерките по т. 1.

(2) Тази наредба не се отнася за НБП, установена при диви, свободно живеещи птици.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба уведомява Европейската комисия за всички мерки, предприети при случай на НБП при диви, свободно живеещи птици.

Чл. 2. Нюкясълската болест по птиците подлежи на задължителна регистрация и обявяване по реда на чл. 50 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД).

Чл. 3. (1) Генералният директор на НВМС утвърждава план за действие (контингенс план) – приложение № 1, който се изпълнява при съмнение или при възникване на НБП.

(2) Планът по ал. 1 предвижда съоръжения, оборудване, персонал и всякакви подходящи материали, необходими за бърза и ефикасна борба с болестта, както и изисквания към използваните ваксини.

(3) Планът по ал. 1 се представя на Европейската комисия за одобрение не по-късно от шест месеца от влизането в сила на тази наредба.

(4) Планът може да бъде изменен и допълван в зависимост от епизоотичната обстановка и по предложение на Европейската комисия за привеждането му в съответствие с плановете на другите държави членки. Всяка промяна или допълване на плана по ал. 1 се представя на Европейската комисия за одобрение.

Чл. 4. Мерките за предпазване, ограничаване и ликвидиране на НБП се определят от НВМС и се въвеждат или отменят със заповед на министъра на земеделието и горите.

Раздел II

Мерки за предпазване на страната от НБП

Чл. 5. (1) За предпазване на страната от разпространение на НБП НВМС провежда следните профилактични мерки:

1. регистрация на птицевъдните обекти съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 ЗВД;

2. контрол върху придвижването и търговията с птици и птичи продукти, както и върху:

а) люпилни, птицекланици и предприятия за преработка на суровини, хранителни продукти и технически суровини от птици;

б) обекти за събиране и обезвреждане на отпадъците от птицевъдни обекти, люпилни, птицекланици и предприятия за преработка на продукти от птици;

в) дезинфекциите, дезинсекциите и дератизациите, провеждани в птицевъдните обекти;

г) недопускане изхранването на птици с кухненски отпадъци, произхождащи от летища, жп гари и пристанища с международен трафик;

д) изхранването с кухненски отпадъци, което се разрешава само след термичната им обработка, гарантираща унищожаване на вируса;

3. периодични клинични прегледи, сондажни серологични изследвания, аутопсии на умрели птици и изпращане на материали за лабораторно изследване;

4. аутопсия на умрели или отстреляни диви птици и изпращане на материали за лабораторно изследване;

5. профилактична имунизация в съответствие с чл. 49 ЗВД срещу НБП с живи ваксини от лентогенни щамове на вируса или инактивирани ваксини, прилагани по схеми, изготвени от НВМС, които ежегодно се актуализират, като за това информира Европейската комисия;

(2) В информацията по ал. 1 се включват:

1. характеристиката и съставът на използваната ваксина;

2. процедурите по надзор, дистрибуция, съхранение и използване на ваксините;

3. видовете и категориите птици, подлежащи на ваксинация;

4. регионите, в които се използва или ще се използва ваксината;

5. причините за ваксинацията.

(3) На профилактична имунизация подлежат и състезателните гълъби с одобрени от НВМС ваксини и по схема, определена от генералния директор на НВМС. До участие в изложби и състезания се допускат само ваксинирани птици.

Чл. 6. Националната ветеринарномедицинска служба разрешава вноса на птици и разплодни яйца при условие, че:

1. внесените птици и разплодни яйца се поставят под карантина и се изследват по схема, определена от НВМС;

2. срокът на карантината се определя от вида и предназначението на птиците и е:

а) шест месеца за прародители;

б) пет месеца за родители;

в) четири месеца за стокови носачки;

г) един месец за патета-мюлари, гъсета и пилета-бройлери и декоративни птици;

3. карантинните бази се одобряват от НВМС;

4. разплодните яйца се люпят в одобрени за целта от НВМС люпилни, като официален ветеринарен лекар проследява процеса на инкубиране.

Раздел III

Мерки при съмнение за заразяване с НБП

Чл. 7. (1) При съмнение за НБП ветеринарният лекар, който обслужва птицевъдния обект, незабавно уведомява съответната регионална ветеринарномедицинска служба (РВМС).

(2) Директорът на РВМС по ал. 1 незабавно уведомява централното управление на НВМС за съмнението за НБП.

Чл. 8. (1) Ако в птицевъден обект има съмнение за наличие на НБП, ветеринарният лекар, който обслужва обекта, незабавно извършва клинични, патологоанатомични и лабораторни изследвания за потвърждаване или изключване наличието на болестта.

(2) Незабавно след обявяване на съмнението за заразяване на птици с НБП и до потвърждаване на заболяването, обслужващият птицевъдния обект ветеринарен лекар:

1. поставя обекта под официален надзор и възбрана и издава писмено предписание, с което се забраняват:

а) вкарването, изкарването и разместването на птици, трупове на птици, яйца, продукти от птици, други животински видове, постеля, тор, фураж, инвентар, транспортни средства и други предмети от птицевъдния обект, които могат да бъдат контаминирани с вируса;

б) влизането и излизането на външни лица и транспортни средства от птицевъдния обект;

в) изнасянето на яйца, с изключение на таква директно за преработващите предприятия, под контрола на ветеринарните органи; изискванията за придвижване на яйца са посочени в приложение № 2;

2. разпорежда птиците да се отглеждат изолирано в затворени помещения, без контакт с други птици;

3. разпорежда да се подготви дезинфекционна площадка и мивка за дезинфекция на ръцете на входа и изхода на сградите за отглеждане на птици с дезинфекционно средство, одобрено от НВМС;

4. не посещава други птицевъдни обекти без да е предприел необходимите мерки за обезвреждане на дрехите и предметите, които могат да бъдат механични носители на вируса на НБП;

5. незабавно уведомява собствениците на птици и кмета на населеното място за съмнението на НБП и за мерките, които ще се предприемат.

6. провежда епизоотологично проучване в съответствие с чл. 11.

(3) Ветеринарният лекар по ал.1 води дневник, в който отделно за всяка категория птици в птицевъдния обект вписва броя на умрелите птици, броя на птиците, показващи клинични признаци, и броя на птиците без клинични признаци. Дневникът ежедневно се актуализира, води се до потвърждаване или отхвърляне на съмнението и се представя при поискване от официален ветеринарен лекар от НВМС.

(4) При съмнение за НБП собствениците и управителите на птицевъдни обекти и предприятия за добив и преработка на суровини и продукти от птици:

1. незабавно уведомят обслужващия обекта ветеринарен лекар при повишена смъртност или влошено общо състояние на птиците;

2. до идването на ветеринарния лекар:

а) изолират болните птици и не допускат внасянето на птици, външни лица и транспортни средства до обекта;

б) не посещават други птицевъдни обекти;

в) преустановяват придвижването, разместването и прегрупирането на птиците в обекта.

3. стриктно изпълняват разпорежданията на ветеринарния лекар по ал. 2, т. 1 – 5.

(5) При съмнение за проникване на заболяването в други птицевъдни обекти поради тяхното местоположение, разположение или контакт със съмнителния за заразяване птицевъден обект НВМС може да ги постави под надзор и възбрана съгласно изисквания, посочени в ал. 2, т. 1.

(6) При съмнение за възникване на НБП в мястото за отглеждане на гълъби или при състезателни гълъби НВМС провежда епизоотологично проучване съгласно чл. 11, т. 2, поставя мястото за отглеждане на гълъби под контрола на официален ветеринарен лекар, който изпраща проби за лабораторно изследване по чл. 22 и забранява придвижването и пускането на гълъбите до излизане на лабораторния резултат и за период 21 дни.

(7) Когато има съмнение за заразяване на птицевъден обект в резултат на движение на хора, превозни средства, животни или по друг начин, НВМС поставя обекта под надзора на официален ветеринарен лекар, като:

1. контролира влизането и излизането на външни лица и транспортни средства от птицевъдния обект;

2. не се допуска излизане на птици от обекта освен по разпореждане на НВМС с цел клане, в одобрени за тази цел кланици и прилагане на мерки за недопускане разпространение на вируса на НБП; преди транспортирането се извършва пълен клиничен преглед на птиците от официален ветеринарен лекар с цел изключване присъствието на вируса на НБП;

3. мерките по т. 2 се прилагат за период 21 дни от последната дата за възможно проникване на вируса и се налагат за период от най-малко 7 дни;

(8) Когато е възможно, НВМС ограничава мерките по ал. 7 само върху част от птицевъдния обект при положение, че птиците се отглеждат изолирано и с отделен персонал.

(9) Мерките по ал. 2 и 3 се отменят от НВМС след получаване на отрицателен резултат от лабораторното изследване по чл.2 2.

Раздел IV

Мерки за ограничаване и ликвидиране на болестта

Чл. 9. (1) При лабораторно потвърждаване на диагноза НБП НВМС освен мерките по чл. 8, ал. 2, 3, 6:

1. обявява заболяването;

2. епизоотичното огнище на НБП се ограничава и ликвидира чрез метода „стемпинг аут“ и трупите и яйцата се унищожават по начин, намаляващ до минимум възможностите за разпространение на болестта.

3. след унищожаването на птиците в засегнатия птицевъден обект се извършва механично почистване и дезинфекция на помещенията, околния терен, транспортните средства и оборудването, което вероятно е било замърсено, с одобрени от НВМС дезинфекционни средства съгласно приложение № 3 под контрола на официален ветеринарен лекар;

4. фуражите, постелата и торът, които са контаминирани, се унищожават или третират съгласно инструкциите на официален ветеринарен лекар, като трябва да се гарантира унищожаване на вируса на болестта;

5. проследяват се добивът и реализацията на птиче месо и месни продукти, яйца и яйчни продукти от засегнатия птицевъден обект за период до 21 дни преди появата на първите клинични признаци на НБП и се дава разпореждане за тяхното обезвреждане по начин, гарантиращ унищожаване на вируса на заболяването;

6. яйцата за люпене, заложи в люпилните от засегнатия птицевъден обект по време на предполагаемия инкубационен период, се проследяват и унищожават;

7. пилета, излюпени от яйца, произхождащи от засегнатия птицевъден обект 21 дни преди появата на клиничните признаци на НБП, се проследяват и се поставят под официален надзор;

8. проследяват се яйцата за консумация, получени по време на предполагаемия инкубационен период, и се дава разпореждане за тяхното унищожаване, освен ако не са били дезинфекцирани след снасянето;

9. забранява се внасянето на нови птици в обекта най-малко 21 дни след приключване на мерките, посочени в т. 2, 3 и 4.

10. провежда епизоотологично проучване в съответствие с чл. 11;

(2) Националната ветеринарномедицинска служба може да разшири прилагането на мерките по ал. 1 и върху други птицевъдни обекти, за които има съмнение за заболяване поради тяхното местоположение, разположение или контакт със съмнителния за заразяване птицевъден обект.

(3) Когато от стадо птици без клинични признаци на НБП се изолира вирус с интрацеребрален патогенен индекс от 0,7 до 1,2 (мезогенен щам) и когато в референтната лаборатория на Общността е доказано, че вирусът произлиза от атенуирани живи ваксини за НБП, по преценка на НВМС могат да се направят изключения по прилагането на някои мерки, посочени в ал. 1, като:

1. птицевъдният обект се поставя под контрола на официален ветеринарен лекар в продължение на 30 дни;

2. изискванията по чл. 8, ал. 2, т. 1, 2, 3 и ал. 3 са изпълнени;

3. не се допуска излизане на птици от обекта освен по разпореждане на НВМС с цел клане в одобрени за тази цел кланици и прилагане на мерки за недопускане разпространение на вируса на НБП;

4. собствениците на кланици по т. 3 предварително се информират за изпращането на птиците, които се изколват възможно най-бързо и отделно от други партиди птици;

5. добитото месо от такива птици се маркира и насочва за термична обработка, гарантираща унищожаване на вируса;

6. условията, посочени в ал. 3, могат да бъдат преразгледани, като се вземат под внимание новите научни достижения по използването на ваксини срещу НБП на Общността.

Чл. 10. Когато в птицевъден обект се отглеждат две или повече стада, органите на НВМС могат в съответствие с критерии на Европейската комисия, да направят изключение по чл. 8, ал. 2 и чл. 9, ал. 1 за едно или няколко от стадата, които са здрави, като се гарантира, че птиците се отглеждат изолирано от другите и с отделен персонал, без да се създава възможност за разпространение на вируса.

Чл. 11. Епизоотологичното проучване включва информация с цел изясняване:

1. при домашни птици:

а) произхода на инфекцията;

б) времето и пътя за проникване на вируса в птицевъдния обект;

в) периода на скрито протичане на инфекцията;

г) движението на хора, птици, продукти от птици, състезателни гълъби, други видове животни, транспортни средства и други предмети и съоръжения, които могат да бъдат преносители на вируса на НБП;

д) наличие на други птицевъдни обекти, места за отглеждане на гълъби и други видове птици, имали епизоотична връзка със засегнатия птицевъден обект, в които има вероятност от проникване на вируса и наличие на птици съмнителни за заболяване или заразяване;

2. при състезателни гълъби и отглеждани затворено птици се попълва приложение № 6, което съдържа информацията за:

а) местоположение на обекта;

б) име и адрес на собственика;

в) възникнало съмнение за НБП;

г) потвърждение на НБП;

д) ваксинален статус на птиците;

е) налагане на забрана за преместване на птиците;

ж) преустановяване на забраната;

з) брой птици стада, разположени в еднокилометровата зона от съмнителния за заразяване обект.

Чл. 12. Когато диагнозата НБП е официално потвърдена, НВМС:

1. определя предпазна зона с минимален радиус 3 км около заразения обект и надзорна зона с минимален радиус 10 км, обхващаща предпазната, в зависимост от географските, административните, епизоотологичните и екологичните особености на засегнатите райони;

2. дава предложение за свикване на централен епизоотичен съвет по чл. 127, ал. 1 ЗВД, като този съвет координира и контролира изпълнението на мерките, необходими за ликвидиране на НБП на национално ниво;

3. информира кметовете на населените места, собствениците на птици и всички заинтересувани лица за предприетите мерки в предпазната и надзорната зона;

4. при лабораторно потвърждаване на НБП по състезателни и декоративни гълъби ветеринарният лекар, контролиращ мястото за отглеждане на гълъби:

а) забранява тяхното излитане, участие в състезания и изложби най-малко за 60 дни от изчезване на клиничните признаци и прилага мерките по чл. 9, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и чл. 14;

б) взема мерки за обезвреждане на всички контаминирани материали и отпадъци, събирани по време на 60-дневния период по буква „а“;

в) провежда епизоотологично проучване по изискванията на чл. 11, т. 2;

5. Националната ветеринарномедицинска служба информира Европейската комисия за епизоотичната ситуация.

Чл. 13. Предпазната зона включва:

1. епизоотичното огнище (засегнатия птицевъден обект);

2. територията на населеното място, в което е регистрирано епизоотичното огнище;

3. населените места и птицевъдните обекти в тях в радиус 3 км от епизоотичното огнище;

4. птицевъдните обекти в други населени места извън трикилометровата зона с установена епизоотична връзка със засегнатия птицевъден обект.

Чл. 14. (1) В предпазната зона:

1. епизоотичното огнище се поставя под контрола на официален ветеринарен лекар;

2. органите на НВМС извършват проверка на регистрацията на птицевъдните обекти в зоната, с видовете птици в тях – по категории и брой в отделните помещения;

3. се извършват ежедневни клинични прегледи и се взимат проби за лабораторно изследване от птиците от възприемчивите видове в незасегнатите птицевъдни обекти в продължение на 21 дни след ликвидиране на болните и контактните птици в епизоотичното огнище, а след това ежеседмично в продължение на 3 месеца;

4. резултатите от посещенията, клиничните прегледи и лабораторните изследвания се вписват в дневник;

5. всички птици се държат в закрити помещения, изолирано;

6. се поддържат площадка за дезинфекция на транспортните средства, площадка за дезинфекция на обувките и мивка за дезинфекция на ръцете;

7. се осъществява контрол върху движението на хора, трупове на птици и яйцата и превозните средства в зоната; забранява се транспортът на птици, освен транзитно по магистрали и жп линии;

8. се забраняват търговията, пазарите, изложбите и други събирания на птици, както и ловът на диви птици;

9. се забранява изнасянето на птици и яйца от птицевъдните обекти, освен ако официален ветеринарен лекар не даде разрешение, отнасящо се за:

а) птици за незабавно клане в птицекланици в заразената зона или ако няма такива, в одобрена от НВМС кланица извън зоната, като месото се маркира по начин, определен от НВМС, и се реализира под контрола на органите на ДВСК;

б) еднодневни пилета и пронасящи ярки, насочени към стопанство вътре в зоната, в което няма други птици от възприемчивите видове; ако НВМС не може да осигури транспортирането на еднодневните пилета и пронасящите ярки към стопанства вътре в зоната, тези птици могат да се изпратят в стопанства извън зоната под контрола на НВМС, като се спазват изискванията на ЕК;

в) яйца за люпене, които ще се изпращат към люпилня, одобрена от НВМС; преди транспортирането им, яйцата и опаковките се дезинфекцират;

г) придвижването по букви „а“, „б“, „в“ се осъществява под контрола на НВМС и след като официален ветеринарен лекар е провел здравен преглед на стопанството; транспортните средства, които ще се използват, се почистват и дезинфекцират преди и след употреба;

10. се забранява изнасянето на тор и торова постеля;

11. се забранява редовното клане на птици и преработката на месо и продукти от тях и се извършва почистване и дезинфекция на предприятията за добив, съхранение и преработка на суровини и продукти от птици съгласно приложение № 2;

12. се забранява участието на птици от възприемчивите видове в изложби, пазари и други събирания на птици;

13. в засегнати от НБП птицевъдни обекти, разположени в зоната, не се извършва спешна ваксинация.

(2) Срокът на действие на мерките по ал. 1 е най-малко 21 дни след:

1. ликвидиране на епизоотичното огнище;

2. приключване на предварителното почистване и дезинфекция според изискванията на приложение № 3;

3. при отрицателни резултати от лабораторните изследвания в предпазната и надзорната зона, при условие, че са изминали 15 дни от реваксинацията по чл. 5, ал. 1, т. 5.

(3) Предпазната зона е част от надзорната зона.

Чл. 15. Надзорната зона е с минимален радиус 10 км, започващ от центъра на епизоотичното огнище, и включва всички птицевъдни обекти на територията си, както и птицевъдните обекти на предпазната зона.

Чл. 16. (1) В надзорната зона:

1. органите на НВМС извършват проверка на регистрацията на птицевъдните обекти с видовете птици в тях – по категории и брой в отделните помещения;

2. се осъществява контрол върху движението на птици и яйца за люпене;

3. се извършват ежеседмични клинични прегледи на птиците във всички птицевъдни обекти;

4. се забранява редовното клане на птици и преработката на месо и продукти от тях и се извършва почистване и дезинфекция на предприятията за добив, съхранение и преработка на суровини и продукти от птици съгласно приложение № 2;

5. се извършва аутопсия на всички умрели птици и изпращане на материали от умрели или съмнителни за заболяване птици за лабораторно изследване по реда на чл. 21;

6. се извършва загробване на труповете на умрелите птици или обезвреждане под контрола на официален ветеринарен лекар;

7. епизоотичното огнище се поставя под контрола на официален ветеринарен лекар;

8. се поддържа площадка за дезинфекция на транспортните средства, площадка за дезинфекция на обувките и мивка за дезинфекция на ръцете;

9. се осъществява контрол върху движението на хора и превозни средства в зоната; забранява се транспорта на птици, освен транзитно по магистрали и жп линии;

10. се забраняват търговията, пазарите, изложбите и други събирания на птици, както и ловът на диви птици;

11. се извършва спешна реваксинация на птиците в незасегнатите птицевъдни обекти с одобрени от НВМС ваксини по чл. 5 ал. 1, т. 5, като реваксинацията се започва от външната граница на зоната и се продължава до засегнатия птицевъден обект.

12. се забранява изнасянето от надзорната зона на:

а) птици през първите 15 дни освен на предназначения за директно клане в определени от НВМС кланици извън зоната, като месото се маркира по начин, определен от НВМС, и се реализира под контрола на органите на ДВСК;

б) разплодни яйца, с изключение на насочените към люпилня, одобрена от НВМС; преди транспортирането им яйцата и опаковките се дезинфекцират;

в) тор и торова постеля, фураж, суровини от птичи произход, отпадъци от птицевъдни и птицепреработвателни предприятия без разрешение от НВМС.

(2) Действието на ограничителните мерки в надзорната зона се прекратява най-малко 30 дни след:

1. ликвидиране на епизоотичното огнище;

2. приключване на предварителното почистване и дезинфекция според изискванията на приложение № 3;

3. при отрицателни резултати от лабораторните изследвания на материали от умрели птици, взети от тази зона.

Чл. 17. Когато предпазната и надзорната зона са разположени на територията на повече от една страна, мерките в тези зони се определят съвместно с ветеринарните органи на съответните страни.

Чл. 18. Когато епизоотологичното проучване по чл. 11 покаже, че инфекцията не е предадена хоризонтално, НВМС може след разрешение от Европейската комисия да измени границите на предпазната и надзорната зона и времето за осъществяване на мерките в тях.

Чл. 19. (1) Националната ветеринарномедицинска служба определя правила, по които ще следи придвижването на яйца, домашни и декоративни птици.

(2) Собствениците и/или гледачите на домашни, декоративни птици или състезателни гълъби, както и всички лица, участващи в транспортирането и търговията с птици, яйца, гълъби и други птици, са задължени да дадат при поискване от НВМС информация за:

1. придвижването на птици и яйца във и от птицевъдния обект;

2. състезание или изложба на декоративни гълъби;

3. данни за транспорт и търговия с яйца, домашни и декоративни птици, състезателни гълъби, както и за всички лица, взели участие в транспорта и търговията.

Чл. 20. (1) Почистването и дезинфекцията се извършват под контрола на официален ветеринарен лекар.

(2) Използваните дезинфектанти и техните концентрации се одобряват от НВМС.

(3) Процедурите по почистването и дезинфекцията са посочени в приложение № 3.

Чл. 21. Пробите за лабораторно изследване с цел доказване на НБП се събират според изискванията на приложение № 4.

Чл. 22. (1) Диагностика на НБП се извършва в национална референтна лаборатория, одобрена по реда на чл. 23 и 24 ЗВД и определена от министъра на земеделието и горите и по процедури съгласно приложение № 4.

(2) В лабораторията по ал. 1:

1. персоналът е обучен да извършва пълно антигенно и биологично типизиране на вируса и може да потвърждава резултати, получени от регионални лаборатории;

2. се тестват реагентите, използвани в регионалните лаборатории;

3. се координират стандартите и методите за диагностика, използваните реагенти и тестването на ваксините;

4. се осигуряват необходимите диагностични реагенти и се контролира качеството им;

5. се включва в редовни сравнителни тестове, организирани от националните лаборатории на държавите членки за диагностика на НБП;

6. се съхраняват и консервират изолати от вируса на НБП, получени от потвърдени случаи в страната;

7. се осигурява сътрудничество с референтната лаборатория на Общността, посочена в приложение № 5;

8. лабораторните изследвания за НБП се извършват по следните методи:

а) вземане на материали за лабораторно изследване:

– от живи птици – трахеални и клоакални тампони;

– от умрели птици – трупове, ороназални тампони, бял дроб, черен дроб, далак, главен мозък, сърце и черва (вкл. и съдържанието), като последните се опаковат отделно;

б) култивиране на вируса в кокоши ембриони;

в) идентификация на вируса със серологични тестове;

г) установяване на патогенния тип чрез определяне на:

– средно време на умиране от минимална летална доза;

– интрацеребрален патогенен индекс;

– интравенозен патогенен индекс;

– интерпретация на резултатите;

д) моноклонални антители;

е) серологични тестове:

– реакция хемаглутинация;

– реакция за задържане на хемаглутинацията.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба осъществява контрол върху използването на ваксини срещу НБП по чл. 385 ЗВД. Контролът се осъществява от инспектори, като се спазват изискванията по чл. 386, 387 и 388 ЗВД.

(4) Националната ветеринарномедицинска служба осъществява контрол за спазване на изискванията за безопасност при работа с вируса на НБП.

Чл. 23. Ръководителят на лабораторията по чл. 22:

1. поддържа постоянна диагностична готовност;

2. незабавно изследва получените проби по методите, посочени в чл. 22;

3. незабавно уведомява НВМС и съответната РВМС за резултатите от изследванията по т. 2;

4. изпраща проби в Световната референтна лаборатория за диагностика на НБП по разпореждане на НВМС.

Чл. 24. Профилактичната имунизация по чл. 5, ал. 1, т. 5 се извършва с одобрени от НВМС:

1. живи атенуирани ваксини, изготвени от щамове на вируса на НБП, на които изходната култура (архив) показва интрацеребрален патогенен индекс (ИЦПИ), както следва:

а) по-малък от 0,4, при положение че всяко от пилетата в опит за определяне на ИЦПИ е получило не по-малко от 10^7 ембрионални инфекциозни дози (EID 50);

б) по-малък от 0,5, при положение че пилетата в опит за ИЦПИ са получили не по-малко от 10^8 EID 50;

2. инактивирани ваксини, изготвени от щамове на вируса на НБП, изходната култура (архив) на които в предварителното изследване показва ИЦПИ не по-голям от 0,7 и всяко от пилетата в опит за определянето му е получило не по-малко от 10^8 EID 50.

Чл. 25. (1) Когато диагнозата НБП се потвърди, НВМС:

1. определя територията и периода, през който ще се извършва спешна ваксинация на определени видове и категории птици, като уведомява Европейската комисия за това, както и за епизоотичната обстановка;

2. забранява ваксинация и реваксинация в птицевъден обект, на който са наложени ограничителните мерки, посочени в чл. 8.

(2) В случая по ал. 1 НВМС:

1. определя всички видове птици, които ще се ваксинират в надзорната зона;

2. разпорежда да се извърши ваксинация на всички птици от възприемчивите видове, родени или прехвърлени в птицевъден обект, намиращ се в надзорната зона.

(3) По време на ваксинационните мероприятия по т. 2 не се разрешава изнасяне на птици от птицевъдния обект в зоната, освен на:

а) едnodневни пилета, насочени към обект в зоната, където ще бъдат ваксинирани;

б) птици за незабавно клане, насочени към птицекланици в надзорната зона или ако няма такива – в одобрена от НВМС кланица извън зоната, след като официален ветеринарен лекар извърши проверка на здравния статус на птицевъдния обект.

(4) Когато завършат ваксинациите по ал. 1, т. 2, НВМС разрешава придвижване извън надзорната зона на:

а) едnodневни пилета, предназначени за месо, насочени към птицевъден обект, където ще бъдат ваксинирани; този обект се поставя под наблюдение до изколване на въпросните птици;

б) птици, ваксинирани най-малко 21 дни предварително и предназначени за незабавно клане;

в) разплодни яйца, които произхождат от разплодни птици, ваксинирани най-малко 21 дни предварително, като яйцата и опаковките се дезинфекцират преди придвижването.

(5) Мерките, предвидени в ал. 2, т. 2 и 4, се прилагат 3 месеца след приключване на ваксинационните мероприятия по ал. 2, т. 2. Мерките могат да бъдат удължени допълнително с един или с повече от три месеца.

(6) Националната ветеринарномедицинска служба може да не приложи мерките по ал. 2, т. 1 и 2 за някои стада птици, имащи научноизследователско значение, като разреши да не се ваксинират, но да се изследват периодично серологически.

Чл. 26. Националната ветеринарномедицинска служба оказва съдействие на ветеринарни експерти от Европейската комисия при извършване на проверки относно прилагането на мерките по тази наредба.

Чл. 27. Националната ветеринарномедицинска служба след ликвидиране на възникналите эпизоотични огнища от НБП изпраща информация до Европейската комисия за разходите, направени при унищожаването на болни и контактни птици.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Птицевъден обект“ е всяко място, ферма, двор, комплекс в страната, където се отглеждат или настаняват птици.

2. „Птици“ са кокошки, пуйки, токачки, пауни, яребици, пьдпъдъци, патици, гъски, гълъби, фазани, кеклици, отглеждани в затворени помещения.

3. „Нюкасълска болест по птиците“ е силно контагиозно заболяване по домашните и дивите видове птици, причинявано от вирус, принадлежащ към семейство „Парамиксовириде“, серотип 1, при условие че този серотип показва интрацеребрален патогенен индекс при еднодневни пилета, по-голям от 0,7.

4. „Интрацеребрален патогенен индекс“ е показател, определящ невропатогенността на даден изолат на вируса на НБП. Представлява цифров израз на патогенността, изчислена въз основа на здравословното състояние на 10 еднодневни пилета, инокулирани интрацеребрално и наблюдавани в продължение на 8 дни (по стандарт).

5. „Състезателни гълъби“ са гълъби, отглеждани в затворени помещения, които излитат периодично, връщат се на същото място или отиват на друго място за отглеждане на състезателни гълъби.

6. „Място за отглеждане на гълъби“ е съоръжение за отглеждане и развъждане на състезателни гълъби.

7. „Заразени птици“ са птици, при които е поставена лабораторно диагноза НБП или в случай на вторично възникване на заболяването то е потвърдено въз основа на клинични признаци или патологоанатомични изменения.

8. „Птици, съмнителни за заболяване“ са птици, които показват клинични признаци или патологични изменения, наподобяващи НБП.

9. „Птици, съмнителни за заразяване“ са птици, за които има данни за пряк или непряк контакт с вируса на НБП.

10. „Кухненски отпадъци“ са отпадъци от кухни, столове, ресторанти и предприятия, преработващи месо.

11. „Стемпинг-аут“ – провеждане под ръководството на НВМС на редица мероприятия, като унищожаване на болните и заразените животни в стадото, а в случай на необходимост – и на животните от други стада, които са имали пряк или непряк контакт с животните от заразеното стадо, водещ до предаване на заразен причинител. Стемпинг-аут се придружава от почистване и дезинфекция на помещенията.

12. „Компетентни власти“ – НВМС е официалната компетентна служба за управление, осъществяване и контрол на ветеринарномедицинската дейност.

13. „Велогенна форма на Нюкасълската болест“ – силно патогенна форма на болестта.

14. „Мезогенна форма на Нюкасълската болест“ – средно патогенна форма на болестта.

15. „Волиерни птици“ – диви птици, отглеждани във ферми.

16. „Контаминиране“ – замърсяване с микроорганизми.

17. „Атенуиран“ – отслабен по патогенност щам на вируса.

18. „Контагиозно заболяване“ – заразно заболяване.

19. „Инокулиране“ – заразяване на птичи ембриони с патогенни микроорганизми.

20. „Хламидии“ – вид микроорганизми.

21. „Супернатантен“ – надстоящата течност над получената в резултат на центрофугиране утайка.

22. „Алантоисна течност“ – ембрионална течност в кокошия зародиш.

23. „Хемаглутинация“ – слепване и утаяване на еритроцитите помежду им в диагностична реакция.

24. „Имуносорбентен“ – имунологична реакция, която се извършва върху твърда фаза (на повърхността на полистиролна плака или епруветка).

25. „Микротитърна“ – количествено определяне с микрообем.

26. „Изотонично“ – концентрация на соли, изравнена с органичната течност.

27. „Аглутинация“ – струпване на малки купчинки и утаяване на бактерии, еритроцити и други клетъчни елементи.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 47, ал. 3 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

§ 3. Тази наредба отменя Наредба № 28 от 2001 г. за профилактика и борба с Нюкасълската болест (псевдочума) по птиците (ДВ, бр. 67 от 2001 г.).

§ 4. Изпълнението на наредбата се възлага на генералния директор на НВМС.

§ 5. Наредбата влиза в сила от 1.V.2006 г., с изключение на чл. 27 и т. 4 от приложение № 4 към чл. 22, които влизат в сила от 1.I.2007 г.

За министър: **Св. Бъчварова**

Приложение № 1
към чл. 3, ал. 1

Съдържание на плана за действие (контигенс план) при съмнение или при възникване на Нюкаслската болест по птиците

1. Свикване на централния епизоотичен съвет за контрол на мерките за борба срещу НБП по чл. 12, т. 2.

2. Създаване на постоянно действащи епизоотични комисии за контрол на мерките за борба срещу НБП на регионално ниво.

3. Списък на официалните ветеринарни лекари от НВМС, участващи в провеждането и контрола на мерките, както и подробна информация за техните задължения и квалификация.

4. Епизоотичните комисии по т. 2 уведомяват всички лица или организации, директно или индиректно свързани с огнището на заболяването.

5. Подробни инструкции, които посочват последователността на действията при съмнение и потвърждение на заболяването, вкл. и унищожаване на трупите.

6. Списък на длъжностните лица и специализираните лабораторно-диагностични звена в системата на НВМС, които незабавно се уведомяват при съмнение или при възникване на НБП.

7. Списък на моторните превозни средства (регистрационни номера и шофьори), дезинфекционната техника, инструменти и оборудване, необходими за провеждане на мерките за профилактика и борба със заболяването НБП.

8. Програма за обучение на официалните и ветеринарните лекари по специализирани програми за НБП.

9. Изисквания към специализираната лаборатория за диагностика на НБП-възможност за извършване на серологични и хистологични изследвания.

10. Указания за бързо доставяне на пробите до диагностичната лаборатория.

11. Информация за количеството ваксина, което ще е необходимо, в случай че се извършва спешна ваксинация.

12. Посочване на съоръжения, оборудване, персонал и всякакви подходящи материали, необходими за бърза и ефикасна борба с болестта, както и изисквания към използваните ваксини.

13. Изисквания за прилагането на плана.

Приложение № 2
към чл. 8, ал. 2, т. 1, буква „в“

Условия за придвижване на яйца от животновъден обект по чл. 8

Националната ветеринарномедицинска служба разрешава транспортирането на яйца от птицевъден обект, в който има съмнение за наличие на НБП, при условие че:

1. отговарят на изискванията по раздели II, III, IV и V на наредба № 31 (ДВ, бр. 67 от 2001 г.);

2. бъдат изпратени директно от подозрителната ферма или обект към определено за целта от НВМС преработвателно предприятие, като всяка

партида се запечатва преди изпращането ѝ от ветеринарния лекар, отговорен за съответния птицевъден обект; партидата остава запечатана през цялото времетраене на транспортирането ѝ до предприятието;

3. ветеринарния лекар, отговорен за подозрителния птицевъден обект, информира определеното предприятие за намерението си да изпрати партида яйца;

4. ветеринарния лекар, отговорен за преработвателното предприятие, осигурява условия:

(а) посочените в т. 2 яйца да бъдат държани изолирани от останалите яйца от момента на пристигането им до тяхната преработка;

(б) черупките от такива яйца да бъдат считани за високо рисков материал;

(в) опаковъчният материал, превозните средства, използвани за транспортиране на яйцата по т. 2, както и всички помещения, с които такива яйца са били в контакт, са почистени и дезинфекцирани по такъв начин, че да се гарантира унищожаването на вируса на Нюкаслската болест;

(г) отговорният за подозрителния птицевъден обект официален ветеринарен лекар да бъде информиран за всички пратки с преработени яйца.

Приложение № 3
към чл. 20 и чл. 9, ал. 1, т. 3

Правила за дезинфекция при Нюкаслската болест по птиците

Дезинфекция на птицевъдни обекти, засегнати от НБП, в които всички птици са унищожени

1. Предварително почистване и дезинфекция

В свободните от птици сгради се извършва механично почистване. Почистват се всички помещения, в които птиците са били настанени, всички сгради, дворове и др., замърсени по време на клане или по време на следкланичния преглед. Използваните дезинфектанти престояват върху почистваните повърхности минимум 24 часа. Всички тъкани от птици или яйца, които биха могли да контаминират сградите, дворовете, съдовете, внимателно се събират и унищожават.

2. Заключително почистване и дезинфекция

Прахта и мазнините се премахват от всички повърхности чрез прилагане на детергенти и измиване с вода. Следва напръскване на всички повърхности с дезинфектант. След седемдневен период помещенията се третират отново с обезмасляващ агент, измиват се със студена вода, напръскват се с дезинфектант и отново се измиват с вода.

Използваната торова постеля трябва да се унищожи по начин, гарантиращ унищожаване на вируса.

Тя се изнася от помещенията и се загробва на най-малко 100 м от тях. При загробването торовата постеля се размесва с негасена вар в съотношение 100 кг негасена вар към 1 м³ торова постеля. Дълбочината на загробване е такава, че да се предотврати достъпът на гризачи и диви птици.

Торовата постеля може да се обезвреди чрез натрупването ѝ на купчина и покриване, така че

да се постигне влажност и температура 20 °C за период 42 дни, като се предотврати достъпът на гризачи и диви птици. Друг начин за обезвреждане е чрез изгаряне или третиране с пара при температура 70 °C.

След изкарването на торовата постеля, се извършва почистване и измиване на всички повърхности, включително и в сервизните помещения.

Почистването продължава дотогава, докато се очертае ясно външният релеф на почистваната повърхност.

Ветеринарният лекар, отговарящ за засегнатия птицевъден обект, преценява качеството на почистването и разпорежда започване на дезинфекцията.

Почистените и подсушените помещения, вкл. и външните стени, се дезинфекцират по следния начин: Всички повърхности се напръскват с работен разтвор на формалдехид с концентрация 2 % и разходна норма 0,7 л/м². При извършване на дезинфекцията с формалдехид температурата на въздуха не трябва да бъде по-ниска от 10 °C. Съоръженията, които могат да се демонтират, се почистват и дезинфекцират извън помещението чрез потапяне в същия дезинфектант. На следващия ден се извършва втора дезинфекция с воден разтвор на натриев хипохлорид, съдържащ най-малко 2 % активен хлор, при разходна норма 0,7 л/м². Дезинфекционната обработка на помещенията завършва с варосване на всички повърхности (вътрешни и външни) с 20 %-ово варно мляко, към което е прибавена 3 % натриева основа. Ежедневно се извършва дезинфекция на всички пътища чрез напръскването им с 3 %-ов разтвор на натриева основа при разход 1 л/м². Всеки ден след приключване на работата всички транспортни средства се измиват и дезинфекцират чрез преминаване през дезинфекционна площадка. Дезинфекцират се всички инструменти и предмети, използвани при почистването и дезинфекцията.

Дезинфекция на птицевъдни обекти, застрашени от проникването на НБП, в присъствието на птици

На всеки 300 м³ от помещението се поставя по един пласмасов съд с вместимост над 20 л. В съдовете се налива разтвор на натриев хипохлорид, съдържащ 5 % активен хлор, при разходна норма по 40 мл/м³. Разтворът се активира с амониев нитрат (амониева селитра) с разчет 2 г/м³. Активирането започва при най-отдалечените от входа съдове и постепенно се излиза от помещението. Извършващите дезинфекцията вземат мерки за лична безопасност при работа с хлорни препарати. След активирането на разтвора е необходимо помещението да се затвори при изключена вентилационна система. След 1 час се включва вентилацията и се преминава на нормален режим на работа. Обработката се повтаря два пъти седмично. Два пъти месечно помещенията се варосват с 20 %-ово варно мляко, към което се добавя 2 % натриева основа.

Приложение № 4
към чл. 22

Диагностични процедури за потвърждаване и диференциална диагностика на Нюкасълска болест по птиците

1. Вземане и обработване на проби

а) Проби

Клоакални тампон-проби (или феклии) и трахеални тампон-проби от болни птици; фекалии или чревно съдържание, мозъчна тъкан, трахеи, бели дробове, черен дроб, далак и други очевидно засегнати органи от умрели неотдавна птици.

б) Обработване на пробите

Органите и тъканите, посочени в буква „а“, се смесват, а фекалните проби се третират отделно. Тампоните се поставят в достатъчно количество антибиотична среда, като се осигурява пълното им потапяне в нея. Фекалните проби и органите се хомогенизират (в затворен хомогенизатор или с хапан, пестик и стерилен пясък) в антибиотична среда и се изготвя 10 – 20 % суспензия в средата. Суспензиите се оставят в продължение на около два часа при стайна температура (или за по-дълго време при температура 4°C), като след това се очистват чрез центрофугиране (800 до 1000 g в продължение на 10 мин.).

в) Антибиотична среда

За фекалните проби се изискват високи концентрации на антибиотици, като типичната смес е 10 000 UI/мл пеницилин, 10 мг/мл стрептомицин, 0,25 мг/мл гентамицин и 5000 UI/мл микостатин във фосфатно буфериран физиологичен разтвор (PBS). Тези нива могат да се намалят до 5 пъти за тъкани и трахеални тампони. За премахване на хламидии може да се добави 50 мг/мл окситетрациклин. Абсолютно задължително е след добавяне на антибиотиците да се проверява стойността на рН и да се коригира до стойности между 7,0 и 7,4.

2. Изолиране на вируса

а) Изолиране на вируса в кокоши ембриони

Пречистената супернатантна течност се инокулира в количества по 0,1 – 0,2 мл в алантоисната кухина на всяко едно от най-малко 4 кокоши ембриона, които са били инкубирани 8 – 10 дни. Най-добре е тези яйца да са получени от специфично, свободно от патогенни микроорганизми птиче стадо, но когато това е невъзможно, се използват яйца, получени от стадо, което е тествано за липса на антигела срещу вируса на Нюкасълската болест. Инокулираните яйца се държат при температура 37 °C и ежедневно се овоскопират. Яйцата с мъртви или умиращи ембриони, както и всички останали яйца 6 дни след инокулирането се изстудяват при 4 °C и алантоисно/амнионовите течности се тестват за наличие на хемаглутинираща активност. Ако не се установи наличие на хемагутинация, описаната процедура се повтаря, като за заразяване на ембрионите се използва неразредена алантоисно/амнионова течност.

При установяване на хемагутинация се изключва наличието на бактерии в културата. Ако присъстват бактерии, течностите могат да се пре-

карат през 450 nm мембранен филтър, да се добавят други антибиотици и да се инокулират в кокоши ембриони по описания начин.

3. Диференциална диагноза

Всички положителни резултати, получени от регионалните лаборатории, се изпращат на националната референтна лаборатория по чл. 22 за потвърждаване на резултатите и пълно антигенно и биологично типизиране на вируса. До потвърждаването на резултатите се прилагат всички мерки, насочени към ограничаване на възможността за разпространение на вируса.

а) Потвърдителна идентификация (доказване)

Националната референтна лаборатория по чл. 22 извършва пълно определяне на всички хемаглутиниращи агенти. Присъствието на вируса на НБП се доказва чрез реакция за задържане на хемагутинацията чрез моноспецифични птичи антитела. Реакцията е описана в т. 6. Положителна хемагутинация на алантоисната течност при разреждане 2^4 или повече, при използване на моноспецифичен антисерум срещу вируса на Нюкасълската болест с титър, за който се знае, че е със стойност най-малко 10^9 , следва да послужи като предварително идентифициране и се изисква налагането на всички контролни мерки за предотванване от разпространение на болестта.

Тестовите за доказване на интрацеребрален патогенен индекс по т. 7 се извършват на всички изолати, дали положителен резултат за наличие на вируса на НБП. Патогенен индекс, по-висок от 0,7, показва наличие на щам на вируса, който изисква прилагането на всички контролни мерки за предотванване от разпространение на болестта.

Някои моноклонални антитела, специфични за ваксиналните щамове, могат да бъдат използвани при реакция за задържане на хемагутинацията. Такива антитела се осигуряват от референтната лаборатория на Общността и служат за доказване на ваксиналния щам на вируса на НБП в пробите.

Националната референтна лаборатория предава всички хемаглутиниращи агенти на референтната лаборатория на Общността.

б) Типизиране на изолатите

Хемаглутиниращите агенти, предадени на референтната лаборатория, се подлагат на по-нататъшно антигенно и генетично проучване с цел получаване на по-добра информация относно епизоотологията на псевдочумата по птиците.

4. Бързи тестове за откриване на вируса на Нюкасълска болест при ваксинирани птици

За откриване на вируса на НБП при ваксинирани птици може да се използват флуоресцентни тестове за доказване на антитела върху надлъжни разрези от трахеи и пероксидазни тестове за доказване на антитела върху мозъчна тъкан.

5. Откриване на антитела при неваксинирани птици

а) Проби

Кръвни проби се вземат от всички птици, когато числеността на птиците стада е под 20 глави, и от 20 птици – за по-големите стада (това би дало 99% вероятност за откриване на поне един положителен серум, ако 25 % или по-висок процент от

стадото е с положителен резултат, независимо от големината на стадото). Кръвта се оставя да се съсери и след това серумът се отделя за тестване.

б) Изследване за наличие на антитела

За откриването на антитела срещу вируса може да се използва методът ЕЛАЙЗА (ензимно свързан имуносорбентен анализ).

Отделните серумни проби се тестват за способността им да възпират хемагутиниращата активност на вируса на Нюкасълската болест при условията на стандартната реакция за задържане на хемагутинацията, описана в т. 7.

Националната референтна лаборатория на България определя за работно разреждане на вируса да се използват 4 хемагутинационни единици.

При 4 хемагутинационни единици (ХАЕ) за положителен следва да се приема всеки серум с титър, равен на 2^4 или по-голям.

6. Реакция хемагутинация

Реагенти

1. Изотоничен фосфатно буфериран физиологичен разтвор (0,05 М) със стойност на рН между 7,0 и 7,4.

2. Еритроцити (RBC) – взети и събрани в обща проба от най-малко три свободни от патогенни микроорганизми кокошки (ако няма такива, кръвта се взема от птици, които са били обект на редовно наблюдение и са показали, че са свободни от антитела срещу вируса на Нюкасълската болест) в равен обем разтвор на Алсевер. Преди използването им клетките трикратно се промиват с PBS. За теста се използва 1 % суспензия в PBS.

3. Като стандартен антиген се използва щам на НБП от вида „Ulster 2С“.

Процедури

1. Във всяка ямка на микротитърната плака се накапват по 0,025 мл PBS (за предпочитане са V-образните дъна на ямките).

2. В първата ямка се поставят 0,025 мл вирусна суспензия (т.е. алантоисна течност).

3. След внимателно размесване от първата ямка се прехвърлят по 0,025 мл в следващата, след това от нея – в по-следващата и т. н., при което се получават двукратни разреждания на вируса, като се започва от 1:2 и се достигне до 1:4096.

4. Добавят се още 0,025 мл PBS във всяка ямка;

5. Добавят се по 0,025 мл 1 % разтвор на еритроцити във всяка ямка.

6. Размесват се чрез внимателно потупване и се поставят при 4 °С.

7. Контроли – положителна за аглутинация (две ямки, в които се поставят по 0,025 мл PBS, 0,025 мл неразредена вирусна суспензия и 0,025 мл еритроцити) и отрицателна за хемагутинация (две ямки, в които се поставят по 0,050 мл PBS и по 0,025 мл еритроцити).

8. Плаките се разчитат след 30 – 40 мин. чрез накланянето им и отчитане наличието или липсата на отвесна черта, получена от стичането на еритроцитите. Ямките без хемагутинация трябва да изглеждат по същия начин както контролните проби без вирус.

9. Хемагутинационният титър представлява най-голямото разреждане, при което се предизвиква аглутинация на еритроцитите. Това разреждане се приема за 1 хемагутинационна единица.

7. Реакция за задържане на хемаглутинацията
Реагенти

1. Изотоничен фосфатно буфериран физиологичен разтвор (0,05 М) със стойност на рН между 7,0 и 7,4.

2. Алантоисна течност, съдържаща вируса на НБП, разреждана с PBS, така че да съдържа 4 хемаглутинационни единици в единица обем.

3. 1 % суспензия от кокоши еритроцити.

4. Негативен контролен кокоши серум.

5. Позитивен контролен серум.

Процедури

1. Във всяка ямка на микротитърната плака се накапват по 0,025 мл PBS (за предпочитане са V-образните дъна на ямките).

2. В първата ямка се поставят 0,025 мл от тествания серум.

3. След внимателно размесване от първата ямка се прехвърлят по 0,025 мл във следващата, след това от нея – в по-следващата и т. н., при което се получават двукратни разреждания на серума, като се започва от 1:2 и се достигне до 1:4096.

4. Добавят се по 0,025 мл разреждана алантоисна течност, съдържаща 4 хемаглутинационни единици.

5. Смесват се чрез внимателно потупване и се поставят при 4 °С за най-малко 60 мин. или на стайна температура за най-малко 30 мин.

6. Добавят се по 0,025 мл 1 % суспензия на еритроцити във всяка ямка.

7. Смесват се чрез внимателно потупване и плаката се поставя при 4 °С.

8. Плаките се разчитат след 30 – 40 мин., когато контролните червени кръвни телца са утаени. Чрез накланянето им се отчита наличието или липсата на отвесна черта, получена от стичането на червените кръвни телца по същия начин както контролните проби, съдържащи само еритроцити (0,025 мл) и PBS (0,05 мл).

9. Титърът на задържане на хемаглутинацията представлява най-голямото разреждане на анти-серума, предизвикващо пълна инхибиция на 4 хемаглутинационни единици вирус (при всеки тест за задържане на хемаглутинацията се извършва предварително титриране на вирусната суспензия и определяне на 4 ХАЕ).

10. Резултатите се считат за валидни, ако при отрицателния серум се получи титър 2³ или по-малък при 4 хемаглутинационни единици на вируса, а при положителния контролен серум се получи титър с най-много едно разреждане разлика от известния му титър.

8. Определяне на интрацеребрален патогенен индекс

1. Инфекциозна прясна алантоисна течност (хемаглутинационният титър трябва да е по-голям от 2⁴) се разрежда 1:10 в стерилен изотоничен физиологичен разтвор (без антитела).

2. От разреждания изолат на вируса се инокулират интрацеребрално по 0,05 мл в 10 еднодневни пилета (40 часа след излюпване). Пилетата трябва да са получени от яйца, получени от специфично, свободно от патогенни микроорганизми птиче стадо.

3. Птиците се наблюдават в продължение на 8 дни на 24-часови интервали.

4. При всяко наблюдение птиците се маркират по следния начин: 0= норма; 1= болни; 2= мъртви.

5. Индексът се пресмята по следния начин:

Клинични признаци	Ден след инокулацията (брой птици)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	общо	резултат
норма	10	4	0	0	0	0	0	0	14 × 0	= 0
болни	0	6	10	4	0	0	0	0	20 × 1	= 20
мъртви	0	0	0	6	10	10	10	10	46 × 2	= 92

Общо=112

Индексът представлява= 112/80=1,4

9. Оценка на способността за формиране на плаки

1. Използват се десетократни разреждания до 10⁻⁷ в изотоничен физиологичен разтвор, буфериран с фосфат, за да се получат най-ясни плаки.

2. В петриеви панички се приготвят плътни монослоеви от клетки на кокоши ембриони или подходяща клетъчна линия (Мадин-Дарби говежди бъбреци) в диаметър 5 см.

3. По 0,2 мл от всеки разреден вирусен изолат се добавят към петриевите панички и се оставя да се абсорбира за 30 мин.

4. След трикратно измиване в изотоничен PBS разтвор заразените клетки се покриват със среда, съдържаща 1 % агар, 0,01 мг/мл трипсин (или без трипсин). В посочената среда не се добавя серум.

5. След 72-часова инкубация при 37 °С получените плаки трябва да са с достатъчен размер. Те се визуализират най-добре, когато покривният агар се отстрани и клетъчният монослой се боядиса с кристал виолет (0,5 %) в 25 % етанол.

6. Всички вируси трябва да дадат ясни плаки, когато се инкубират с трипсин в покривния слой. Когато не се добавя трипсин, само вируси, вирусентни за пилета, ще образуват плаки.

Приложение № 5
към чл. 22, ал. 2, т. 7

Списък на национални лаборатории за псевдоочума

Белгия

Institut National de Recherches Vétérinaires
Groeselenberg 99
B-1180 Bruxelles

Дания

National Veterinary Laboratory
Poultry Disease Division
Hangøvej 2
DK-8200 Aarhus N.

Германия

Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere
Anstaltsteil Riems (Friedrich-Löffler-Institut)
D-O-2201 Insel Riems

Франция

Centre national d'études vétérinaires et alimentaires,
Laboratoire central de recherches agricoles et porcines
BP 53

F-22440 Ploufragan

Гърция

Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων
Νεαπόλεως 25

Αγ. Παρασκευή-Αθήνα, Ελλάδα

Ирландия

Veterinary Research Laboratory
Abbotstown

Castleknock, IRL-Dublin 15

Италия

Istituto Zooprofilattico Sperimentale di Padova

Via G. Orus n. 2

I-35100 Padova

Люксембург

Institut National de Recherches Vétérinaires

Groeselenberg 99

B-1180 Bruxelles

Холандия

Centraal Diergeeneskundig Instituut

Vestiging Virologie

Houtribweg 39

NL-8221 RA Lelystad

Португалия

Laboratório Nacional de Investigaçao Veterinaria (LNIV)

Estrada de Benfica 701

1500 Lisboa

Испания

Laboratorio de Sanidad y Producción Animal

Zona Franca, Circunvalación – Tramo 6

Esquina Calle 3

E-08004 Barcelona

Великобритания

Central Veterinary Laboratory

New Haw, Weybridge

GB-Surrey KT15 3NB

Австрия

Bundesanstalt für Viruseuchenbekämpfung bei Haustieren,

Wien-Hetzendorf

Финландия

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki – Anstalten för
veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors

Швеция

Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

Чехия

Státní veterinární ústav Praha, Sídlíštní 24/136, 165 03

Praha 6

Естония

Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415

Tallinn

Кипър

Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων,

Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National

Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services,
CY-1417 Nicosia)

Латвия

Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela
3, LV-1076 Rīga

Литва

Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J. Kairiūkšėio g.
10, LT-2021 Vilnius

Унгария

Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI),

Pf. 2., Tábornok u. 2., HU-1581 Budapest

Малта

Veterinary Laboratory Agency, Weybridge,

United Kingdom

Полша

Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego

Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57,

PL-24-100 Puławy

Словения

Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60,

SI-1000 Ljubljana

Словакия

Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918,

SK-960 86 Zvolen

Референтна лаборатория по псевдочума (Нюкасълска болест) на ЕО

Име на лабораторията:

Central Veterinary Laboratory

New Haw

Weybridge

Surrey KT15 3NB

United Kingdom

Приложение № 6

**Епизоотично проучване при съмнение за НБП
при състезателни гълъби и отглеждани затво-
рено птици по чл. 11, т. 2**

Нюкасълска болест по птиците

– състезателни гълъби

– отглеждани затворено птици

1. Местоположение на:

– мястото за отглеждане на гълъби:

– птицевъдния обект:

2. Име и адрес на собственика:.....

3. Съмнение за НБП:

а) дата:

б) причина за съмнението:

в) брой:

– гълъби в наличност при поява на съмнението:

.....

– отглеждани затворено птици:

4. Потвърждение на НБП:

а) дата:

б) потвърдена от:

в) клинични признаци, наблюдавани по време на потвърдението:.....

5. Ваксинален статус на птиците при възникване на съмнението:

6. Налагане на забрана за преместване на птиците на дата:

7. Преустановяване на забраната за преместване на птиците на дата:

8. Брой птици стада, разположени в еднокилометровата зона от съмнителното за заразяване място за отглеждане на гълъби или друг птицевъден обект по т. 1.

2379